

Arrest

nr. 252 031 van 31 maart 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. ROBINET
Kapellstraße 26
4720 KELMIS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 24 juni 2020 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat C. ROBINET verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 4 augustus 2017 dient verzoeker en zijn gezin een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de vreemdelingenwet).

Op 3 oktober 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard,

samen met een bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen voormelde beslissingen dient verzoeker en zijn gezin een annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna de Raad) die bij arrest nrs. 204 275 van 24 mei 2018 en 204 457 van 28 mei 2018 het beroep verwierp.

Op 28 november 2018 dient verzoeker en zijn gezin opnieuw een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 18 juni 2020 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Tegen voormelde beslissing dient verzoeker en zijn gezin een annulatieberoep in bij de Raad die bij arrest nr. 247 728 van 19 januari 2021 het beroep verwerpt.

Op 24 juni 2020 neemt de gemachtigde van de minister voor verzoekers echtgenote en hun kinderen de beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Tegen voormelde beslissing wordt een annulatieberoep ingediend bij de Raad die bij arrest nr. 247 729 van 19 januari 2021 het bevel om het grondgebied te verlaten vernietigt.

Op 24 juni 2020 neemt de gemachtigde van de minister tevens voor verzoeker de beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), aan verzoeker ter kennis gebracht op 6 juli 2020. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Il est enjoint à Monsieur qui déclare se nommer :
De heer die verklaart te heten:

Nom, prénom/Naam, voornaam: M., D.
date de naissancedgeboortedatum: (...)1980
lieu de naissancel geboorteplaats : Tirane
nationalité/nationaliteit : Albanië

de quitter le territoire de la Belgique, ainsi que le territoire des États qui appliquent entièrement l'acquis de Schengen , sauf s'il possède les documents requis pour s'y rendre,

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naartoe te begeven,

dans les 30 jours de la notification de décision. binnen 30 dagen na de kennisgeving.

MOTIF DE LA DECISION:
REDEN VAN DE BESLISSING:

L'ordre de quitter le territoire est délivré en application de l'article suivant de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et sur la base des faits suivants :

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

- o En vertu de l'article 7, alinéa 1er, 2° de la loi du 15 décembre 1980, en tant qu'étranger non soumis à l'obligation de visa, il demeure dans le Royaume au-delà de la durée maximale de 90 jours sur toute période de 180 jours prévue à l'article 20 de la Convention d'application de l'accord de Schengen :*

Dans sa demande du 28.11.2018 de régularisation sur base de l'article 9bis de la loi du 15.12.1982, l'intéressé déclare se trouver en Belgique depuis mai 2016 et a donc largement dépassé la durée maximale autorisée.

- o Krachtens artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980, is hij een vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20 Uitvoeringsovereenkomst van Schengen:*

In zijn aanvraag tot regularisatie van 28.11.2018 op grond van artikel 9bis van de wet van 15.12.1980, verklaarde betrokkene sedert mei 2016 in België te verblijven. Hiermee heeft hij de toegelaten termijn ruimschoots overtreden.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 12 en 39, § 2 van de Wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken van 18 juli 1966 (hierna: de Taalwet Bestuurszaken).

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“1. Schending van art. 12 en 39 § 2 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken

Uit het dossier vloeien minstens drie problemen in verband met de taalwetgeving voort:

- *De betwiste beslissing, dat wil zeggen het bevel om het grondgebied te verlaten, was opgesteld in het Frans en het Nederlands, maar niet in het Duits.*
- *De Dienst Vreemdelingenzaken heeft zich in het Frans en niet in het Duits tot de burgemeester van de gemeente Kelmis gericht om de betwiste beslissing te laten betekenen.*
- *De betekening gebeurde eveneens alleen in het Frans en in het Nederlands, maar niet in het Duits, hoewel ze werd uitgevoerd door een gemeentebambtenaar van Kelmis, een gemeente in het Duitse taalgebied, zonder dat was aangetoond dat de verzoeker, die Duitstalig is (hij heeft voor zijn aankomst meer dan 15 jaar in Duitsland gewoond), zich in het Frans en Nederlands tot de gemeenteadministratie zou hebben gericht.*

De betwiste beslissing is geen gevolg van een aanvraag die de verzoeker zou hebben ingediend, maar een beslissing die de Dienst Vreemdelingenzaken op eigen initiatief heeft genomen.

In feite gaat het om een afzonderlijke beslissing ten aanzien van diegene die werd genomen in verband met de regularisatieaanvraag van de verzoeker en zijn gezin.

De respectieve beslissingen werden ook op verschillende data genomen.

Krachtens art. 5 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen behoort de gemeente Kelmis, waar de verzoeker woont en waar de beslissing aan hem werd betekend, tot het Duitse taalgebied.

In dat verband geldt het territorialiteitsbeginsel.

Krachtens art. 39 § 2 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 maken centrale diensten voor hun betrekkingen met lokale en regionale diensten van het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied gebruik van de taal van het betrokken taalgebied.

Bijgevolg had men de beslissing moeten nemen in de taal van het taalgebied waar de heer M. verbleef en waar de beslissing aan hem werd betekend.

De naleving van de taalwetgeving is een kwestie van openbare orde.

Iedere inbreuk op die wetgeving dient te leiden tot de nietigverklaring van de beslissing in kwestie.

Zo heeft uw Raad in verband met een inreisverbod, dat aan een inwoner van de gemeente Bütgenbach gericht was, reeds geoordeeld:

"De bestreden beslissing die een beslissing is die de verwerende partij op eigen initiatief treft, diende in het Duits te worden opgesteld, aangezien zij bestemd is voor een vreemdeling die zich bevindt in het Duitstalig taalgebied.

[...]

Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing." (RvV, arrest nr. 166793 van 28 april 2016).

Het bevel om het grondgebied te verlaten moet bijgevolg ook in het geval van de subsidiaire uitleg nietig worden verklaard.

De beslissing is ook nietig in het opzicht dat de overhandiging van de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken aan de gemeente Kelmis in schending van art. 39 § 2 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 niet is gebeurd in de taal van het taalgebied waar de gemeente Kelmis in valt (vgl. stuk 2 en Raad van State, arrest nr. 74.364 van 18 juni 1998: "Considérant qu'en vertu de l'article 39, § 2, desdites lois, le Ministère de l'Intérieur, qui est un service central au sens des lois linguistiques, doit utiliser la langue allemande dans ses rapports avec les services locaux de la région de langue allemande, en l'espèce la ville de Saint-Vith; que le dossier administratif révèle que tant la ville de Saint-Vith que le Ministère de l'Intérieur ont méconnu les dispositions précitées en n'utilisant pas la langue allemande dans leurs rapports; que, dès lors, conformément à l'article 58 desdites lois coordonnées, tant l'avis du collège échevinal contenu dans la lettre du 26 juin 1996 que les instructions données par la partie adverse au bourgmestre de Saint-Vith et contenues dans la lettre du 10 octobre 1996 sont nuls").

Bovendien geeft art. 12 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 er de voorkeur aan dat de plaatselijke diensten zich bedienen van de taal van het betreffende taalgebied, tenzij de verzoeker een andere taal gebruikt, waarbij zij in die andere landstaal mogen of (in een faciliteitengemeente) moeten antwoorden.

In dit geval blijkt uit het dossier dat de heer M. Duitstalig is.

Uit het dossier blijkt nergens dat het Frans of het Nederlands werd gebruikt tegenover de gemeenteadministratie.

Toch werd de beslissing door een medewerker van de gemeente Kelmis in het Nederlands en Frans betekend, in plaats van dat die betekening - conform art. 12 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 - in het Duits is gebeurd.

Ook om die reden moet de bestreden beslissing daarom nietig worden verklaard."

2.2 In de nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij het volgende:

"In een eerste middel haalt verzoeker de schending aan van de artikel 5, 12 en 39 §2 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Hij betoogt dat de bestreden beslissing aan de burgemeester van Kelmis werd verstuurd in het Frans, daar waar dat in het Duits had moeten zijn, gelet op het feit dat Kelmis zich in het Duitstalig landsgedeelte bevindt.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoeker niet aantoont wat zijn belang bij zijn kritiek is. De Duitstalige gemeente Kelmis bevindt zich in de provincie Luik (Wallonië). Het briefpapier van de gemeente Kelmis is zowel in het Frans als in het Duits opgesteld. De briefwisseling tussen het gemeentebestuur van Kelmis en DVZ gebeurde steeds in het Frans. Verzoeker toont niet aan welk nadeel hij ondervonden heeft van het taalgebruik onderling tussen de burgemeester van Kelmis en het Bestuur.

Verder dient te worden opgemerkt dat de voorliggende beslissing een gevolgbeslissing is van de aanvraag 9bis die in het Nederlands werd ingediend waardoor het Bestuur een beslissing in het Nederlands diende te nemen, hetgeen niet wordt weerlegd door verzoeker.

Het eerste middel is niet-ontvankelijk, minstens niet ernstig."

2.3 De bestreden beslissing werd genomen door de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken, een centrale dienst waarvan de werkring het ganse land bestrijkt.

Artikel 58 van de Taalwet Bestuurszaken luidt als volgt:

"Zijn nietig alle administratieve handelingen en verordeningen, die naar vorm of naar inhoud, strijdig zijn met de bepalingen van deze gecoördineerde wetten.

Onverminderd de toepassing van artikel 61, § 4, lid 3, wordt de nietigheid van die handelingen en verordeningen vastgesteld op verzoek van iedere belanghebbende, hetzij, door de overheid van wie die

handelingen en verordeningen uitgaan, hetzij naar gelang van het geval en de rangorde van hun respectieve bevoegdheden, door de toezichthoudende overheid, de hoven en rechtbanken of de Raad van State.

Wanneer aldus wordt vastgesteld dat handelingen of reglementen nietig zijn wegens hun vorm, worden zij door de overheden, waarvan zij uitgaan, vervangen door bescheiden die naar de vorm regelmatig zijn: die vervanging heeft uitwerking op de datum van het vervangen bescheid.

De akten en reglementen waarvan wordt vastgesteld dat zij nietig zijn wegens hun inhoud onderbreken de verjaring zomede de termijnen die, met betrekking tot de procedure inzake geschillen en de administratieve procedure, op straf van verval opgelegd zijn.

De vaststelling van de nietigheid van de bij dit artikel bedoelde handelingen en verordeningen verjaart na vijf jaar."

De beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten is *in casu* een ambtshalve beslissing die werd genomen nadat werd vastgesteld dat verzoeker illegaal in het Rijk verblijft. Het bevel om het grondgebied te verlaten is, in weerwil van het betoog van de verwerende partij in de nota met opmerkingen, geen "*gevolgbeslissing*" of is niet het gevolg van een voorafgaande aanvraag die in het Nederlands werd gesteld.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat het bevel ter kennis is gebracht in de gemeente Kelmis.

Artikel 5 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken luidt als volgt:

"Het Duitse taalgebied omvat de gemeenten : Eupen, Eynatten, Hauset, Hergenrath, Kalmis, Kettenis, Lontzen, Neu-Moresnet, Raeren, Walhorn, Amel, Bullingen, Butgenbach, Crombach, Elsenborn, Heppenbach, Lommersweiler, Manderfeld, Meyerode, Recht, Reuland, Rocherath, Sankt-Vith, Schoenberg en Thommen."

Artikel 39, § 2 van de van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken luidt als volgt:

"In hun betrekkingen met de plaatselijke en gewestelijke diensten uit het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied, gebruiken de centrale diensten de taal van het gebied".

De bestreden beslissing die een beslissing is die de verwerende partij op eigen initiatief treft, diende in het Duits te worden opgesteld, aangezien zij bestemd is voor een vreemdeling die zich bevindt in het Duitstalig taalgebied. Immers behoort Kelmis tot het Duitstalig taalgebied.

De bestreden beslissing is echter in het Nederlands en het Frans opgesteld zodat artikel 39, § 2 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken werd geschonden.

Een middel dat wordt ontleend aan een schending van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken is een middel van openbare orde. In de mate dat de verwerende partij betoogt dat verzoeker zijn belang bij het beroep dient aan te tonen, merkt de Raad op dat verzoeker niet van een persoonlijk belang bij dit middel van openbare orde moet doen blijken.

Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel of de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden, dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 24 juni 2020 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend eenentwintig door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN